EUROPEISKA KOMMISSIONEN

UNIONENS HÖGA REPRESENTANT FÖR UTRIKES FRÅGOR OCH SÄKERHETSPOLITIK

Bryssel den 13.8.2018
JOIN(2018) 25 final

2018/0307 (NLE)

Gemensamt förslag till

RÅDETS BESLUT

om den ståndpunkt som ska intas på Europeiska unionens vägnar i den gemensamma kommitté som inrättats genom ramavtalet mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Australien, å andra sidan, vad gäller antagandet av den gemensamma kommitténs beslut om antagande av den gemensamma kommitténs arbetsordning och om antagande av underkommittéernas och arbetsgruppernas mandat

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

Detta förslag avser ett beslut om fastställande av den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar i den gemensamma kommitté som inrättats genom ramavtalet mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Australien, å andra sidan.

1.1. Ramavtalet mellan EU och Australien

Ramavtalet mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Australien, å andra sidan (nedan kallat *avtalet*) syftar till att upprätta ett förstärkt partnerskap mellan EU och dess medlemsstater och Australien och att fördjupa och utöka samarbetet på områden av ömsesidigt intresse, på grundval av gemensamma värderingar och principer, bland annat genom att intensifiera dialogen på hög nivå. Avtalet kommer att inrätta en konsekvent och rättsligt bindande ram för EU:s förbindelser med Australien.

1.2. Den gemensamma kommittén

Den gemensamma kommittén inrättas genom artikel 56 i avtalet. Kommitténs viktigaste uppgifter är att underlätta genomförandet av avtalet och bidra till uppnåendet av de allmänna målen för detta samt bibehålla den övergripande samstämmigheten i förbindelserna mellan unionen och Australien. Den gemensamma kommittén har även till uppgift att följa utvecklingen av förbindelserna mellan EU och Australien, diskutera och lägga fram förslag om alla frågor av gemensamt intresse och arbeta för att lösa eventuella tvister som kan uppkomma på de områden som omfattas av avtalet.

Den gemensamma kommittén ska lägga fram rekommendationer och vid behov anta beslut för att ge verkan åt specifika aspekter av avtalet. Den gemensamma kommittén fattar sina beslut i samförstånd och sammanträder på hög tjänstemannanivå. Den gemensamma kommittén ska själv anta sin arbetsordning. Kommittén får inrätta underkommittéer och arbetsgrupper för att behandla särskilda frågor.

1.3 Den gemensamma kommitténs planerade akt

Syftet med de planerade akterna är att i enlighet med artikel 56.4 i avtalet anta den arbetsordning som ska ligga till grund för den gemensamma kommitténs arbete samt underkommittéernas och arbetsgruppernas mandat för att möjliggöra avtalets genomförande.

2. DEN STÅNDPUNKT SOM SKA INTAS PÅ UNIONENS VÄGNAR

Den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar bör syfta till antagandet av arbetsordningen för den gemensamma kommittén EU–Australien och av underkommittéernas och arbetsgruppernas mandat. Ståndpunkten bör grunda sig på utkasten till beslut av den gemensamma kommittén.

3. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

3.1 Förfarandemässig rättslig grund

3.1.1 Principer

I artikel 218.9 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (nedan kallat *EUF-fördraget*) föreskrivs att beslut ska antas ”om fastställande av vilka ståndpunkter som på unionens vägnar ska intas i ett organ som inrättas genom ett avtal, om detta organ ska anta akter med rättslig

verkan, med undantag av sådana akter som kompletterar eller ändrar avtalets institutionella ram.”.

Begreppet *akter med rättslig verkan* omfattar akter som har rättslig verkan med stöd av de regler i internationell rätt som tillämpas på organet i fråga. Det omfattar även instrument som inte har bindande verkan enligt internationell rätt, men som är ”ägnade att på ett avgörande sätt påverka innehållet i de bestämmelser som antas av unionslagstiftaren”[1].

3.1.2 Tillämpning i det aktuella fallet

Den gemensamma kommittén är ett organ som inrättats genom ramavtalet mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Australien, å andra sidan.

De akter som ska antas av den gemensamma kommittén utgör akter med rättslig verkan. Detta beror på att den gemensamma kommittén i enlighet med artikel 56.3 i) i avtalet ska anta beslut som är bindande för avtalsparterna.

De planerade akterna varken kompletterar eller ändrar avtalets institutionella ram.

Den förfarandemässiga rättsliga grunden för det föreslagna beslutet är därför artikel 218.9 i EUF-fördraget.

3.2 Materiell rättslig grund

3.2.1 Principer

Den materiella rättsliga grunden för ett beslut enligt artikel 218.9 i EUF-fördraget är främst beroende av syftet med och innehållet i den planerade akt avseende vilken en ståndpunkt intas på unionens vägnar. Om den planerade akten har två syften eller två beståndsdelar av vilka det ena syftet eller den ena beståndsdelen kan identifieras som det eller den huvudsakliga, medan det eller den andra endast är av underordnad betydelse, måste det beslut som antas enligt artikel 218.9 i EUF-fördraget ha en enda materiell rättslig grund, nämligen den som krävs med hänsyn till det huvudsakliga eller avgörande syftet eller den huvudsakliga eller avgörande beståndsdelen.

Vad gäller en planerad akt som samtidigt har flera syften eller beståndsdelar, vilka är oskiljaktigt förbundna med varandra utan att det eller den ena är av underordnad betydelse i förhållande till det eller den andra, måste den materiella rättsliga grunden för ett beslut enligt artikel 218.9 i EUF-fördraget undantagsvis inbegripa de däremot svarande olika rättsliga grunderna.

3.2.2 Tillämpning i det aktuella fallet

De planerade rättsakterna syftar till att främja avtalets mål och underlätta dess genomförande.

Avtalet har syften och beståndsdelar som avser den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken, den gemensamma handelspolitiken och samarbetet med utvecklade länder. Dessa aspekter av avtalet är oskiljaktigt förbundna med varandra utan att den ena är av underordnad betydelse i förhållande till den andra. Undertecknandet av avtalet grundades på artikel 37 i EU-fördraget och artiklarna 207 och 212.1 i EUF-fördraget.

De planerade akterna bör därför grunda sig på samma materiella rättsliga grunder.

[1] Domstolens dom av den 7 oktober 2014, Tyskland/rådet (OIV), C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, punkterna 61–64.

3.3 Slutsats

Mot bakgrund av det ovanstående bör därför den rättsliga grunden för det föreslagna beslutet vara artikel 37 i EU-fördraget och artiklarna 207 och 212.1 i EUF-fördraget jämförda med artikel 218.9 i EUF-fördraget.

2018/0307 (NLE)

Gemensamt förslag till

RÅDETS BESLUT

om den ståndpunkt som ska intas på Europeiska unionens vägnar i den gemensamma kommitté som inrättats genom ramavtalet mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Australien, å andra sidan, vad gäller antagandet av den gemensamma kommitténs beslut om antagande av den gemensamma kommitténs arbetsordning och om antagande av underkommittéernas och arbetsgruppernas mandat

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionen, särskilt artikel 37,

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 207 och 212.1 jämförda med artikel 218.9,

med beaktande av det gemensamma förslaget från unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik och Europeiska kommissionen, och

av följande skäl:

(1) Ramsavtalet mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Australien, å andra sidan[2] (nedan kallat *avtalet*) undertecknades i Bryssel den 7 augusti 2017 och har tillämpats provisoriskt sedan den [...].

(2) Genom artikel 56.1 i avtalet inrättas en gemensam kommitté som ska underlätta avtalets genomförande (nedan kallad *den gemensamma kommittén*).

(3) I artikel 56.4 i avtalet anges att den gemensamma kommittén själv ska anta sin arbetsordning och att den får inrätta underkommittéer och arbetsgrupper för att behandla särskilda frågor.

(4) Den gemensamma kommitténs arbetsordning och underkommittéernas och arbetsgruppernas mandat bör antas så snart som möjligt för att säkerställa ett effektivt genomförande av avtalet.

(5) Europeiska unionens ståndpunkt inom den gemensamma kommittén bör därför grundas på det utkast till beslut av den gemensamma kommittén som åtföljer det här beslutet.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar vid det första mötet i den gemensamma kommittén ska grundas på det utkast till beslut av den gemensamma kommittén som åtföljer det här beslutet.

[2] EUT L 237, 15.9.2017, s. 7.

Artikel 2

Detta beslut träder i kraft samma dag som det antas.

Utfärdat i Bryssel den

På rådets vägnar
Ordförande